USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. V.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2011, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2012, č. j. 2 Ad 77/2011 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 17. 7. 2012 kasační stížnost podanou jménem žalobce Mgr. Vítem Brožkem, advokátem, se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2. Uvedený advokát byl žalobci určen podle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, rozhodnutím České advokátní komory ze dne 8. 9. 2011, č. j. 2506/11, za účelem posouzení právního stavu, případně sepisu a podání žaloby proti shora označenému správnímu rozhodnutí. V kasační stížnosti určený zástupce poukázal na to, že je obtížné žalobce kontaktovat a uvedl, že toto podání učinil jako přiměřené opatření k odvrácení závažné újmy, která by žalobci neučiněním tohoto úkonu mohla hrozit.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud žalobce usnesením ze dne 24. 7. 2012, č. j. 6 Ads 103/2012 - 7, vyzval, aby soudu písemně sdělil, zda s podanou kasační stížností souhlasí (její kopii mu zaslal v příloze usnesení), a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Dále zdejší soud žalobce pro případ jeho souhlasu s podáním kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze dne 13. 6. 2012, č. j. 2 Ad 77/2011 - 45, informoval, že kasační stížnost nesplňuje podmínky řízení podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud tedy žalobce současně vyzval k doložení splnění této podmínky, a to buď předložením plné moci udělené žalobcem advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázáním, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V této souvislosti zdejší soud žalobci rovněž sdělil, že budou-li pro to

splněny zákonné podmínky, může mu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Závěrem Nejvyšší správní soud žalobce náležitě poučil o následcích nesplnění těchto výzev.

Toto usnesení ze dne 24. 7. 2012 Nejvyšší správní soud žalobci doručoval na adresu vyplývající ze spisu Městského soudu v Praze, tedy *P. Š. 5, X P. 9*. Na tuto adresu se ovšem uvedenou písemnost doručit nepodařilo; zásilka byla dne 16. 8. 2012 vrácena zpět soudu jako nedoručitelná s odůvodněním, že adresát na uvedené adrese nemá schránku.

Zdejší soud tedy prostřednictvím výpisu z centrální evidence obyvatel (č. l. 14 - 15 spisu Nejvyššího správního soudu) zjistil, že žalobce je hlášen k pobytu na adrese *L. 435, X P. 15*. Pokusil se tedy o druhé doručení usnesení č. j. 6 Ads 103/2012 - 7, avšak i tato zásilka se soudu dne 5. 9. 2012 vrátila jako nedoručitelná; v tomto případě provozovatel poštovních služeb na obálku vyznačil, že se adresát z uvedené adresy již odstěhoval. Po neúspěšném pokusu o doručení byla předmětná písemnost vyvěšena na úřední desce soudu v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, a za doručenou ji tedy podle citovaného ustanovení je možno považovat dnem 20. 9. 2012.

Dne 21. 9. 2012 Nejvyšší správní soud opětovně zjišťoval aktuální adresu pobytu žalobce, avšak z centrální evidence obyvatel jiná adresa, na níž by žalobci bylo možno písemnosti doručovat, nevyplynula.

Kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (zde městského soudu) může podat pouze osoba, která byla účastníkem řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, v daném případě tedy pouze žalobce či jeho jménem advokát, kterému udělil plnou moc pro řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že v daném případě kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze dne 13. 6. 2012, č. j. 2 Ad 77/2011 - 45, podal Mgr. Vít Brožek a zdejšímu soudu se, jak vyplývá ze shora uvedeného, přes veškerou snahu nepodařilo zjistit, zda žalobce s podanou kasační stížností souhlasí, je kasační stížnost třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu